

Turinys

Credo

Vasara su Bažnyčia	2
<i>Kun. dr. Algirdas JUREVIČIUS</i>	
Atlaidinių saldinių metas	7
<i>Kun. Danielis DIKEVIČIUS</i>	
Žmogus nėra Sizifas, jam reikia poilsio	8
<i>Tomas VILUCKAS</i>	
Kokios ramybės trokštame?	9

Kronika

<i>Rūta TUMĖNAITĖ, Juozas LATVIS</i>	
Bažnyčios pulsas	12
<i>Ad limina Apostolorum</i>	14
<i>Andrius NAVICKAS</i>	
Valstybė, laisvė ir tautos savastis	18

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Jūratė KUODYTĖ</i>	
Pagaliau atostogos	19
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i>	
Ekstremalus poilsis	21
Rekolekcijos širdies atgaivai	23
<i>Jurgė PRIDOTKAITĖ</i>	
Kiek kainuoja atostogos	25
<i>Jūratė GRABYTĖ</i>	
Tik duodamas gauni pats	27

Už gyvenimą ir gyvybę

Ivaikis kaip dovana...	29
------------------------	----

Mamų klubas

<i>Marta GUDONAVIČIENĖ</i>	
Ne vien pienas	31

O mes kitokie

<i>Inesa VAITKŪNAITĖ</i>	
Apie kitokius žmones	33

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Birutė OBELIENĖ</i>	
Keturios amžinojo moteriškumo paslaptys	35

Atokvėpio valandai

Dar kartą apie autorių	40
<i>Giovannino GUARESCHI</i>	
Don Kamilio mažasis pasaulis	41
<i>Rasa DRAZDAUSKIENĖ</i>	
Roma šiandien ir visados	48

Meno pasaulyje

<i>Arūnė JANKAUSKAITĖ</i>	
Muzikos garsai (XXV)	
Bela Bartokas	49

Mandagumas mūsų kasdieninis

Šiuokslės ir bumsai	52
---------------------	----

Sveikata

Gydytojo Petro paskaitėlė apie ausų uždegimą	53
--	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i>	
Laiko mašina	54

Gerasis mūsų Skaitytojau,

nejaugi, negi jau ir atėjo tos išsvajotosios vasaros atostogos? Po visų darbų įkarščio ir netikėtų birželio karščių, ant galų pagalės, jau galima pasilsėti? Sunku patikėti, bet jeigu ši, vasaros proga „pastorintoji“ „Artuma“ jau Jūsų rankose – vadinasi, tai tiesa.

Ar galėjome ieškoti kitos temos šio numerio svarstymams, nei *atostogos, poilsis, ramybė, atgaiva...* Žinoma, gal nemažai žmonių apie tai dar ir dabar tik pasvajoja dirbdami žemės darbus kaime ar, o varge, mieste malami lietuviškojo kapitalizmo mėsmalės tegauna vos kelias dienas atostogų, arba net ir tų pačių nemato... Suprantu, kad jiems gali skaudžiai skambėti tokie postringavimai. Tačiau ir šiuo atveju, ir socialinių garantijų bei „28 kalendor. d.“ užtikrintų atostogų lepinamieji (?), ar susimąstome – kaip jas išnaudoti ir tikrai pailsėti? Ir ką tatai reiškia krikščioniui?

Surasti tokiai temai tinkamą viršelio paveikslą vėlgi nebuvo lengva: pasirodė, krikščioniškoji ikonografija labai šykšti vaizduoti poilsį... Gal tai atspindi kažkokį krikščioniškąjį darboholizmą? Bet juk pats Dievas „palaimino septintąją dieną ir padarė ją šventą, nes tą dieną jis ilsėjosi nuo visų kūrimo darbų“ (*Pr 2, 3*).

Nors iliustracija „Jėzus miega per audrą Galilėjos ežere“ (iš abatės Hitdos Evangelijos, XI a. pr., Kelnas, Vokietija) byloja apie mokinių tikėjimo stygių, tačiau galiausiai nutarėme panaudoti būtent ją, nes pasirodė gan iškalbinga ir mūsų temai:

„Tą pačią dieną, atėjus vakarui, jis tarė mokiniams: „Irkitės į aną pusę!“ Atleidę žmones, jie taip jį ir pasiėmė, kaip jis valtįje sėdėjo. <...> Tuomet pakilo didžiulė vėtra, ir bangos ėmė lietis į valtį taip, kad valtį jau sėmė. Jėzus buvo valtys gale ir miegojo ant pagalvės. Mokiniai pažadino jį, šaukdami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad mes žūvame?“ Atbudęs jis sudraudė vėtrą ir įsakė ežerui: „Nutilk, nusiramink!“ Tuoj pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai ramu“ (*Mk 4, 35-39*).

Argi nesu panašus į šiuos žmogelius? Ar išdrįsiu nusiraminti, sustoti „atėjus vakarui“ – po darbų karštligės – bei irtis „į aną pusę“ – priešingą nei dienos vargų vėtros? Ar išdrįsiu nusiraminti prisiminęs, jog kasdienių viesulų siautulyje („valtį jau sėmė“, o tas ežeras – tikra grėsminga jūra) su manimi juk plaukia Viešpats? Ar išdrįsiu nusiraminti ir pasitikėti juo taip, kaip jis pasitiki manimi – juk puikiai jaučia, kokia audra („valtys gale“ gi labiausiai siūbuoja), o vis dėlto – miega (taip saldžiai – net pagalvę pasidėjęs!)?..

„Nutilk, nusiramink!“ Tuoj pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai ramu“ ...

Darius Chmieliauskas

